

కాంగ్రెస్ విధ్వంసం

జి.సి.రాల వృక్ష

ఎడమ తిరిగివచ్చిన 'కాంగ్రెస్' చూసుకుని మిగతా అధ్యక్షులకు 'అరెస్టర్' సుబ్బారావు కథానికొకటి తిరిగివచ్చింది. వ్యక్తి, ఆ సమస్యను కొని సుబ్బారావు అధ్యక్షునిగా తానుంది. "ఎలా ప్రాజెక్ట్ చూడాలి" అని కొంత మంది ఆకాంక్షలు తీసుకుని చదివారు. ఈ సంగతి సుబ్బారావు తెలిసింది. ఆ... ఇదేదో వాటన్నింటికీ ఉందిమనుకున్నాడు. కథలు గేయాల బ్రాహ్మీ, తిన్నగా తిన్నకళ్ళి ఆ ఉత్తరాలపై లోలో వేసేవారు. ఉమా... ఈ ప్రజాశక్తి కూడా ఎక్కడకంటే మనలేదు. సుబ్బారావు కొట్టి విరిగి బూడిదలో చదివింది. సుబ్బారావు రచన ఒకవారి చదివిన తరువాత మళ్ళా దాని కోరికవారే కోయాడు కాబట్టి.

నరే! యీలా కావమనుకున్నాడు సుబ్బారావు. ఒక మంచి రోజుమానే కొన్నాళ్ళు పాటు రచనలు వ్రాయడానికి ప్రార్థనా స్వర్ణం చేస్తున్నానని ఒకటి మనుకున్నాడు.

సుబ్బారావుగా తీ నిర్ణయం చేసుకున్న కొద్ది

రోజులకే, ఒక ప్రముఖ వారపత్రికలో, వాదాపు వరుసగా. మంగారం సోమేశ్వర సుబ్బారావుగారి రచనలు ప్రచురిత మవుతూ వచ్చేయి. అది గూడా ముందు ముందు ఒక మోస్తరుగా ఉండి, పోనుపోను చాలాభాగా ఉంటూ వచ్చేయి. మొత్తంమీద బంగారం సోమేశ్వర సుబ్బారావుగారు బాగానే వ్రాస్తారని పోతులు నిర్ణయించుకున్నాడు.

ఇప్పుడు వచ్చిన వేదవికల్పాల్లా ఎక్కడ ఉండటం ప్రతికూల కథలు వ్రాసే సుబ్బారావుగారు మన కథానికొకటి వ్రాయకుండు సుబ్బారావుగారు కాదు.

అందిరిలో పాటు మన సుబ్బారావుగారు కూడా ఆ రచనలు కొన్ని చదివేదు, 'విదేశ దయ్యాయం' అని అనుకుంటూనే. ఏంబావు వ్రాయ యీ రచనలు, కానీ నేను వ్రాస్తానే, నేనుమాత్రం యీలా కథ వడపలా! ఆయనే చివర చివర, యీలా వడపేను. కాని ఈ ప్రతికూలవాడి చివరదాకా మానే పుట్టంలేక, అంటూ వాళ్ళని ప్రయో

సుబ్బారావుకి ప్రజలు అనుభవించిన అని కొద్దిపాటి స్వగతం చేస్తున్నాడు.

సుబ్బారావుకి అయినవాళ్ళు, విజ్ఞాన గూడా ఈ ప్రతికూల కథలు కొన్ని వ్రాసేరు. సుబ్బారావుకి వారే తిరిగింది. ఈ కథలో వారంతా 'మనవా' దెప్పటికప్పుడు వ్రాస్తాడని మేము ముందే అనుకున్నా మన్నటుగా' పరోక్షంగా సుబ్బారావుకి అభివందించేరు.

రాను, రాను, బంగారం సోమేశ్వర సుబ్బారావుగారి రచనలు చాలా చదువల రంగా కాగేది, కారణం విషయాలు; తిన్న ప్రేమలు 'చావు తెలివు'ల అంటూ వ్రాసే గులు ధరిస్తూ.

ఒక రోజు మన సుబ్బారావు విజ్ఞాన తోటివారు, అయినవారంతా వచ్చి, సుబ్బారావుని ప్రశ్నించడం ప్రారంభించారు. నీ ప్రశ్నలు యిప్పుడు ప్రతిదీ మేము చదువుకున్నా మన్నా జోకరు. ఆ కథలో యీ వచ్చి వేరేం ఉంది మాకేన, అప్పు, భజన బావులు దిశ అని చంకలెగలేకాదు మరొకడు, వచ్చి దియ్య కథంటే అదిరా ఆ కళ్ళు ప్రేమలకి చూశావ్ అది. అంటూ వచ్చిందో ప్రశ్నించ మిత్రుల మధ్యనుండి. నీ 'చావు తెలివు' నిన్న సాయంత్రం చూడుస్తారు చదివేవరకే అని ఉత్సాహంగా పోటీగా జోకేమిత్రుడు. నీడు పంపింది పంపినట్లుగా పడుతున్న యీ రా వాయనా అన్నా జోకే సహచరుడు. మరే మనుషున్నావురా సుబ్బారావంటే; ఆసలు మనవాడికి మాంధి 'పుస్తకలు' ఉంటే వేరే వేరొకటి అన్నానా? అంటూ అనుభవించా జోకరు, ఇక దం చేస్తాడులే అన్నా జోకరు. ఆంధుకేరా యీమధ్య మనలో పజడం కాస్త తగ్గించేడు. మాలో చెప్పకుండా ఏ వ్రాయనా నీకంత యిది? అని ముందు కొచ్చా జోకే అనుచరుడు.

ఇదన్నీ మానంలో విని సుబ్బారావు ఒక్కసారి విజృంభించేడు. "చూడండిరా అబ్బాయ్, అది వ్రాసింది నేనుకాదుకా 'నాయనా' మిత్రులంతా గొల్లవ వచ్చేయి 'వీడగర యంతి చమత్కారమంది చివరి తెలియరా కని' అంటూ.

"నేను చెప్పలేదురా, సుబ్బారావు ప్రశ్నించడం అబద్ధ మాడగలడని" అని పోకా వేల్చేజోకే మిత్రుడు.

"అబబ్బబ్బ! నాయనా అది వ్రాసిన సుబ్బారావు వీడు కాదురా బాబూ" అని వేరొకరికి తిన్నీ చూపించుకున్నాడు మరే సుబ్బారావు.

"జోక్కెవరా తండ్రి, ఎవరవలె తప్పించుకుందామని చూస్తున్నా నేటి యింకెందుకురా నీకే అజారవాసం, అనే వచ్చుతప్పేదోక 'అర'మిత్రుడు. ఇదెక్కడ

★ నువ్వె రావ ది గ్రేట్ ★

ఖర్చు అని సుబ్బారావు మనసులో అనుకుని పైకి అయ్యో మీరు చెయ్యి చెప్పండి, లక్ష చెప్పండి, అది వ్రాసింది మాత్రం నేను కాదు అని కొంత విసుగ్గానే వ్యక్తం చేశాడు.

“జోయ్యోకోయ్ సుబ్బా! జోయ్యోకు, నీరాళ్ళ మాకు తెలియదంటా వేమిటికి అయినా నీ తెలివి తక్కువగాని ఎవరోయ్ నవ్వు నూసించేది, మమ్మల్నూ అని ఎగతాళి చేశారందరూ.

సుబ్బారావు కోమాల ఉడుకుచూర్చిన వెలుగున్నది. ఆడపిల్లలా ఒక పిచ్చేడువు లడికించుకునే వాడే కాని, ఓర్పు చాలా మిగిలి పోయిందికనిలో. స్వామీ, నవ్వెవరు వాయనా నాపాలిటికి యిముడిలా దావు రించేవు” అన్నాడు ఆసలు రచయిత నుడై తింది మన సుబ్బారావు. ఎవరెందుకాతారు. అక్కడే ఉన్నాడు. ఆ పరమాత్ముడు, అక్కడే మనోటిపార్ల చెయ్యివోతున్నాడు అని చలగాలోని కోర్కె వారిదిచే దోక వివాయుడు.

“అదా నాయనా, సంగతి” ఆ కాస్త కాఫీ నీళ్ళ కా యీ కాయ కష్టమంతా అన్నాడు సుబ్బారావు ఏరో సగం భారం తగ్గినట్లు.

“ఒరేయ్ నువ్వట్లా అంటే మేమూరుకోం తెలుసా, అసలీ ‘ప్రతికల్ప’ వ్రాసింది నవ్వు కాదని దుమ్మ్రచారం గూడా చేస్తాం అని చెప్పించే రంతా.

“చెయ్యండ్రా, నాయనా, చెయ్యండి” అట్లాగయినా నిజం బయటపడుతుందని సుబ్బారావు అన్నాడు.

“మరి ఆదే మేమూ భయపడేది, నిజం విలకడ మీద తెలిసిపోతుండ” అని జంకేరు.

“అయితే యింతకూ మీగొడ వేమిటోయ్? తేలిందా కెప్పిందా నుకేమయినా ఉందా? ప్రశ్నించేడు సుబ్బారావు. అనవసరంగా యిప్పు డిదేమిటనుకుంటూ.

“అంతకంటే యింకేమి కావాలిరా మాకు-నువ్వు, బంగారంలాంటి పోషేర్వర సుబ్బారావు, మా మిత్రుడివి, యీ విధంగా పోషిత్వరంగంలో ఒక గ్రేట్ మానసి అయి పోతుంటే మాకుమాత్రం గర్వచిన్నంగాదా ఏమిటి? ఇలాగే కలకాలం వ్రాసాఉండు, ముండు మాకుమాత్రం ఒక పార్టీ దయ చెయ్యి అన్నారు ఏకకంఠంతో.

“అయ్యోరామా అవి వ్రాసింది నేను కాదంటూంటే, మీ కేమె నా మరిపో యిందా?” అయినా అటిపార్లీ కాస్తచేస్తే, మీ మీద వదులు గుందిగా - సరే పదండి అన్నాడు సుబ్బారావు.

“అదిగో ఆ దొంగవేమలే వద్దండి, నువ్వే నని బిచ్చకుంటేగాని మేం తీసుకోం” అన్నారంతా.

“ఆ పనిమాత్రం నే చెయ్యనని, ‘సాయం త్రం రండయ్యా మీ గొడనా మీరూనూ’ అని వదిలించుకుంటుండగా అందరూ నిష్క్రమించేరు.

మన సుబ్బారావే ఆ రచనలు వ్రాసి ఉంటే, తనకు సన్మానం చెయ్యమని పెద్దల వెంట తగిలేవాడే వాళ్ళకు విసుగ్లేంత వరకూ. కాని అలా కాక పోయి; ఈ ‘ఫండ్స్’ ఫీజు వదిలించుకునేందుకు ఆనాడు సాయంత్రం భారీవతున ఒక ‘టిపిపాటీ’ ఏర్పాటుచేశాడు సుబ్బారావు. టీ పార్టీకి ఆనుకున్న అంచనాకి తగ్గుకుండా అందరూ హాజరయ్యారు సుబ్బారావుమీదకి అభిమానం కొద్దీ, ఎక్కడూ ‘లేట్’ చెయ్యలేదు అతన్ని బాధపెట్టడం యిష్టంలేక.

అపూరులంతా, ఆసలు కార్యక్రమానికి ఉపక్రమించకముందే, సుబ్బారావుగారు వేరే యింకో ‘ప్రోగ్రాము’ ప్రకటించేరు. సుబ్బారావుగారి కత్తిలంకెవెయమైన విషయమిది. అదేమిటో అని అందరూ అనుకుంటుండగా, ఆయన తన అచ్చుగాని కొన్ని రచనలను వదిలి వినిపించేరు. వాటిలోఉన్న కాస్త గొప్పదనమూ, అక్కడఉన్న ఒకరిద్దరికెప్పుడు మిగతావారి కంటే పట్టలేను. కాని అంతా ‘సెబాష్’ అని మెచ్చుకున్నారు.

టిపాటీ నిక్షేపం గా జరిగిపోయింది. ‘ఫండ్స్’ కలవు పుచ్చుకున్నారు.

సుబ్బారావులాంటి విచిత్ర వ్యక్తులను చూస్తే, యిలాగే పోషన చెయ్యి బుద్ధా తుంది కొందరికి. కవిత్వంమీద అందరికన్ను పిచ్చికంటే సుబ్బారావుకి మరొక పాలు పాము. అల్లగాండెరు పోవ వ్రాసిన ఒక గ్రంథంలో యిలాగే ఉన్నట్టేదైన ఒక కవి ఉండేవాడు. దోవన పోయే ప్రతి విధాని ఆపి తనరచనలు వినమని కూర్చునేవాడు అయినకీ తమ్ముడే మన సుబ్బారావు. అందుకని అతనిలోని బలహీన తని చక్కగా కనిపెట్టి మిత్రులు అతన్ని తగిన రీతి సత్కరించేరు. వారందరికీ ఆ ప్రతికల్ప ప్రకటితమైన రచనలు మన సుబ్బారావుకొవని త్పూణం గా తెలుసు. సుబ్బారా వలా రాయజేమానని గూడా వారను మానపదారు కేవలం వాళ్ళకున్న వాక్య సత్కృతి తో సుబ్బారావుని తల్పియ్యచేసి, వారి వెలుగుపడే వాళ్ళు తీర్చుకున్నారు. అంతే, చివరికి లోలోపల ఆసలు యీ రచనలుచేసిన క్రీ సుబ్బారా

వెబడో అని గూడా గొప్పగా పోలేడు.

సుబ్బారావు సాహిత్య క్షేత్రంలో ఇదొక విచిత్ర ఘటం.

ఇది జరిగిన కొద్ది రోజులకే మన సుబ్బారావుని యిన్ని ముప్పు తిప్పలు పెట్టిన ఆ ఒరిజినల్ సుబ్బారావుగారు ప్రతికల్ప రచనలు పంపడం మానేశారు.

మన సుబ్బారావు గారీలాగే ఎంతో కృషి చేశారు. ప్రస్తుత రచనాపద్ధతిని బాగా ఆకలింపుచేసి కొన్నారు. పరిస్థితు లన్ని అవగాహన చేసుకున్నారు. రాయడం బాగా నేర్చుకున్నారు. అయినా తనలో ఏమైనా మార్పొచ్చిందేమో చూడమని అదే ప్రతికల్ప మన సుబ్బారావుగారు కథాని కలు గేయాల కొన్ని పంపేరు.

సరస్వతి కలాక్షించడంతో సుబ్బారావుకి పూర్ తిరిగింది, అద్విపం పండింది. ఈయన రచనలు పంపినవి పంపిస్తుగా ప్రతికల్ప వాళ్ళు ప్రకటించేరు. ప్రతికల్ప బంగారం సామేర్వర సుబ్బారావు పేరు పోమంలా వెలిగిపోయింది. సుబ్బారావుని అప్పుడే తమ అభిమాన రచయితగా ఎన్నుకున్నవారు తేక పోలేదు పాఠకులలో. సుబ్బారావు ఆకేయం ఈనాటికి సిద్ధించింది తన రచనలనూ ప్రశం సించు ఆ నేకమంది పాఠకులు వ్రాసిన లేఖలు చూచి మురిసి పోయాడు సుబ్బారావు.

ఒకనాడు తన మిత్రు లందరిని ఒకచోట సమావేశి పరచి సుబ్బారావు “మాడం దోయ్ మన రచనలు యిప్పుడు చూడండి.” అని వాళ్ళముందు ఓ ప్రతికల్పటి విసిరేశాడు. హిలోలా ఒక పోజుపారేసి. వాళ్ళుపేక హాండ్ల కోసం, చిరునవ్వుల కోసం ఎదురు చూచేరు. వారంతా ఆ సమాజంగా ఒకనవ్వు నవ్వి కొయ్కోయ్, కొయ్, నీసామ్యం పోయింది అన్నారు.

“కోతలా గీతలా; కోతలుకోనీ ఖర్చు వాకేంటి? అన్నాడు కొంత సంతోషం తగ్గించుకుని.

విషపు నవ్వులు నవ్వువోతూ ఆపుకుని వాళ్ళంతా సీరియస్ గా పోజుపెట్టి “మాకు తెలుసులేవోయ్, యివి ఎవరు వ్రాసిందినూ?” అన్నారు నిరకేసగా.

“అంటే మీ ఉద్దేశం” కొంత ఆశ్చర్యాన్ని వ్యక్తంచేస్తూనే ప్రశ్నించేడు సుబ్బారావు.

“ఆఁ ఏంలేదు. అనవసరంగా ఆసలువాడే అన్యాయం చేస్తున్నా వే అని బాధపడు తున్నా” మన్నాడు.

“ఆసలు వాడేమిటయ్యా! నిజంగా యిది వ్రాసింది నేనే అని చెప్పుకున్నాడు.

“చాలే ఊరుకో” అన్నారు వారంతా.

(48- వ పేజీ చూడండి)

స్వర్గసిమ

“ఇకొక కొత్తదనం ఈ కమల జీవితంలో” అన్నాడు నూర్యవారాయణ. మధువవాడ.

“మొత్తానికి నువ్వు పరాజితుడవయ్యావు. అవునోయ్! నిజంగానే నీకీ మధ్యబాల్లిగా మంచి చెడా లేకుండావుంది. నీ కావిన పాతాలు నేర్పాలిందే” అన్నాడు మిథు.

“ఏమయితే నేం. మేమిప్పుడు పొందుతున్న సౌఖ్యము, మా చెల్లాయి పద్మ ప్రభావం. అందుచేత యీ విజయం పద్మదే. ఏదీ?” అన్నాడు నూర్యవారాయణ ముగ్ధురీకగూ పద్మకోసం చెదికొయి.

ఉయ్యాలలోవున్న బాబు! నెక్కుకుని వాడున్న చోలులోనికి ఆస్పదే అడుగు పెడదావుంది పద్మ.

★ సుబ్ రావ్ ది గ్రేట్ ★

(30-వ పేజీ తరువాయి)

వీసెస్టిలికి దిగేటేమిటనుకుంటూ.

“క్రీరామచంద్రా! నేనంటే అంత చాతగాని వాణ్ణుచూట మీ దృష్టిలో. మీరు నమ్మండి నమ్మకపొండి, యిదివరకు

“ఏం మధూ! అంతముచ్చట పడుతూవుంది మా చెల్లాయి, ఓపాపాయిని కనరాదా?” అన్నాడు నూర్యవారాయణ చిరునవ్వుతో.

“బాగుంది. నన్ను కనమంటావా ఏమిటి? ఆ పని మా క్రం వావల్ల కాదుబాబూ!” అన్నాడు మధు. ★

వాపేగులో వచ్చే రచనలన్నీ నేను (వాసివని కావు, ఈ మధ్య నమాన్నాయి మాకేమా అవన్నీ మనవి” అని ఉన్న దున్నట్లు నూచించేరు కుబ్బారావుగారు చాలావరకు నిరాశ చెంది.

“ఒరేయ్ కుబ్బారావు నువ్వు చెప్పినా అవతలవాళ్లు నమ్మదురా. అవసరంగా యిలాంటి ప్రచారం చేసుకున్నావంటే అంతా నిన్ను ‘ఘోటా’ చేస్తారు” అన్నారంతా కుబ్బారావు మనస్సు బాధపడుతుంది అన్న విషయం గమనించుకుండా.

కుబ్బారావుకి తలకొట్టేసినట్లయింది. తన ఎన్నివిధాల చెప్పినా మిత్రులు తోటివాళ్లు నమ్మేటటు లేరు. పెగా నేనిలా, వాపేరు గలవాడెవడో యింకోడు (వాస్తే అని వావని నేను చెప్పకుంటున్నావని తెలిసే నిజంగా నన్నొక వెళ్ళవక్రిందికే తే మాట తథ్యం. మావాడిలా చెప్పకుంటున్నాడని విశ్వంతా కలిసి పదిమందితో అంటే వాళేవా “అత్తే

యిదేం పని” అని అన్నా అనుకుంటారు. “షేమ్, షేమ్ అనుకున్నాడు కుబ్బారావు మనసులో. ‘సరే నిజం నిలకడ మీద తెలుస్తుందిలే” అని నీరసంగా పలుకుతూ వాళ్ళను వదిలి వెళ్ళిపోయాడు కుబ్బారావు. “మందు తెలియటం గాదయ్యా, మాకీ విషయం ఎప్పటినుంచో తెలుసు” అన్నారు వెనకనుంచి నిర్లక్ష్యంగా అతన్ని బాధపెట్టతూ.

నిజంగా కుబ్బారావుని మాస్తే అప్పుడు ఎవరికైనా జాలి వెయక నూనదు. అతను చేసిన తప్పేమిటి? తప్పంతా అతని మిత్రులదే. అంత తొందరగా నిర్ణయానికి రావటం తప్ప.

మనిషెన వా డెప్పడూ ఒకే లాగుంటాడా? ఒకసారి జరిగిన దానికీ, ఎప్పుడూ ఒకడిమీద అనే ఉద్దేశంతో ఉండటం మన సంకుచిత దృష్టికే తార్కాణమే అవుతుంది. కుబ్బారావికి తనజన్మలో వ్రాయలే దినకోవటం నిశ్చయంగా భారపాటే. “ఓటమే గెలుపుకీ మొదటి మెయి” అన్నారు పెద్దలు. కుబ్బారావు విషయంలో అచ్చం అంటే జరిగింది.

ఈ పరిస్థితి ఏర్పడినందుకు కుబ్బారావు చాలా దిగులు పడాడు. పనిగట్టుకు వెళ్ళి, యీ వ్రాసేది నే నేనయ్యా అని చెప్పన్నా వాళ్లు వినడం లేదే అనే బాధ ఎక్కువైంది. పెగా యీ మధ్య పదిచోట్లకి వెళ్ళి, “మొన్న నేను ఆగేయంలో వ్రాసినట్లు, యీ కథలో ఉదహరించినట్లు” అని చెప్పకున్నాడు. “కాసులోనూడా ప్రత్యేకంగా సందర్భం కల్పించి తన పత్రికా రచనల్లో, చాలా

మనోహరమైన కేశములకు సులభమైన కిటుకు

తాతావారి
సుగంధిత కొబ్బరి తలనూనె
మరియు షాంపూ

ది తాతా ఆయిల్ మిల్క్ కంపెనీ లిమిటెడ్.

'కోట్' చెకాడు. ఇప్పుడు అందరూకలసి యిందం తో మోసం అనుకుంటే తనంత 'ఫీల్' అవాలి కనుక— అని విచారించేడు సుబ్బారావు.

వీళ్ళకు తలవంచెట్లు ఎలా సమాధాన వివృత మనేడే సుబ్బారావు ప్రశ్న— సమస్య - అధ్యాయం.

వంటనే ఒక చండ్రుచండమైన అయి డియా తట్టింది. రైట్! దీంతోగాని వీళ్ళ గుండెలు పగల వనుకున్నాడు. దాని తాలూకు. పొయింట్లన్నీ మర్చిపోకుండా ఒక కౌగితంమీద వ్రాసి పెట్టుకున్నాడు.

ఒకసెల తేదెం తగలేసి బంధువులనందరినీ సందర్శించేడు. వారందరిచేత ఉత్తరాలు విప్పలేకగా వ్రాయించేడు ఆ పత్రిక ఎడిటర్ కి "బంగారం పోషేవ్వర సుబ్బారావు గారి రచనలు అమాఘంగా ఉన్నాయి. వారీయిండు మా కెంతో అభిమానం ఏర్పడింది. దయఉంచి వారిని సరించిన వివరాలు ఫోటో, మీ పత్రికలో ప్రకటించ గోరుతున్నాము" అని.

తిరిగి తిరిగి కొంపకేరి క్రమత చేత గూడా రెండు వ్రాయించి, తనే పోస్టుచేశాడు.

ఇలాంటి పని ఎంత చేసినా సుబ్బారావుకి క్రమ అనిపించలేదు. ఎవరు ఎలా నమ్మక పోయినా, తనకుమాత్రం నూరుపాళ్ళ తృప్తి ఉంది.

తను తేనుకున్న పాను ప్రకారం త్వరలోనే పత్రికలో ఒకపేజీ సుబ్బారావుకి కేటాయించెరు. సుబ్బారావు తన కళ్ళను తానే నమ్మకేకపోయాడు. కొద్దిరోజుల క్రితం తనకుంపిన ఫోటో ఎంతో అందంగా అచ్చయింది. తనసిల్క లాల్సీ, 'బొయెట్స్ పెన్' గూడా పత్రికలో కెక్కాయి. క్రితం సుబ్బారావు ఎడను మరికొన్ని వివరాలు, అతనిచేత వ్రాయబడి, ప్రజలచే 'మన్నపలు పొందిన రచనల పేర్లు గూడా వ్రాసి ఉన్నాయి. అమృత్యు' ఇక ఫరవాలేదను కున్నాడు వాటినిచూసి.

ఆచేత కాలేజీలో నూడెంటంతా "మన మేషిని పోట్ పత్రికలో చేకాకోయ" అనుకున్నాడు. ఈవార్త వెళ్ళి, వెళ్ళి, సుబ్బారావు మిత్రులదగికి చేరింది. కాలేజీ లోని తోటి ఉపాధ్యాయులదగికి ఎప్పుడో వ్యాపించింది. పత్రిక కొని అంతాచూసెడు. "ఏమీ సందేహంలేదు" మన సుబ్బారావు" అని ఆళ్ళి ర్య పోతూ పెన్ పెట్టిన నిట్టూర్పులు విడిచారు. రికార్డు చేక చేస్తూ "ఇదే మిత్రా మరి మనమంతా అలాచేశాం" అని నాలిక్కరుచుకున్నాడు. సుబ్బారావు ని వాడుచెసిన పోషనని అంతా గుర్తు తెచ్చు

కున్నాడు. తమదో తీరని ఆస్వాయం చేసినట్లు బాధపడారు. 'నిజంగా ఆతన్నెంతో కష్టపెట్టాం' అని విచారించెరు. ఇక వాళ్ళొక క్షణం కూడా ఉంపలేక పోయాడు. తక్షణం సుబ్బారావు దగికి వెళ్ళి తనూపణ చెప్పకునేదాకా, వారికి తోచదు.

అప్పటికి సాయంత్రం అయిపోయింది. కాలేజీ వదిలేశారు. సుబ్బారావు యింటికి వెళ్ళాడు. క్రమత చు ని చేతులో చేడిచేడి కౌఫీ అడించింది సుబ్బారావుకి. ఆ వాడు కౌఫీకొక కొత్తదిని వచ్చింది. మారు అడగటం 'మేనయ్య' కాదని ఉన్నంతెమటుకూ. ఆలస్యంగా త్రాగి విశ్రాంతికోసం పడకుక్కర్చి వాక్రయించేడు సుబ్బారావు.

వీధిలోంచి మిత్రులంతా 'సుబ్రావో' అని ఒక కేక వేశారు. ఆ కేకలు తనవారి వేసని తెలిసే "సుబ్రావో యిక్కడలేడోయ్" అన్నాడు సుబ్బారావు పెద్దగా.

అబ్బ! ఏదో పొర పొట యింది తీయవయ్య తలుపు, అని ప్రాధేయపడ్డాడు. సగర్వంగా సుబ్బారావు నవ్వుతూనే తలుపు తీశాడు.

సుబ్బారావు అని ఏదో అనబోయారు మిత్రులు.

'ఏ సుబ్బారావు? ఆ న్నాడు మన సుబ్బారావు.

"ఇంకే సుబ్బారావు రైటరు సుబ్బారావు"

"అట్టే వారిల్లు యిది గాడే" రైటరు సుబ్బారావు ఎవరబ్బా? అన్నాడు పైకి చూస్తూ.

"ఇప్పటికే ప్రాణం లేదు యిక చంపకయ్యో స్వామీ" అని దారికొచ్చారంతా. మేమున్ను మాటలన్నీ 'వీలే ప్రాణ' చేసుకుంటున్నాము. నువ్వు మాత్రం మమ్మల్ని తమించాల"న్నాడు.

దీనిలో మోకప్పేమీ లేదురా అబ్బాయి వాడెవడో వచ్చాడు మధ్య మనకు కాంపిటిషన్ తగలదానికీ. అంతే అన్నాడు సుబ్బారావు కోపం అంతా చంపుకుంటూ. సుబ్బారావుతో సహా అంతా చిరు నవ్వు చిందించెరు.

నిజంగా సువింత గ్రేట్ మేన్ తని మేమునుకోసండుకు చాలా చింతించే మన్నాడొక 'అళి' మిత్రుడు.

"నేచెప్పలేదురా సుబ్బారావుకి మాంధి పూచరుండని" అని అన్నాడు యిదివరకటి పాతన్నే హితుడు.

అంతా గొలువ వచ్చెరు. "పోరా నువ్వెప్పుడూ యింతే" అంటూ సుబ్బారావు ది గ్రేట్ కి ఆకాశ రాత్రి మిత్రులంతా కలిసి డిన్నర్ చేకొని నిలికింది. ★

తరచుగా మూత్ర విసర్జన

తరచుగా మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైనదిహ్మము. శరీరాన్ని గుర్తించే యది మేకాకుండా యీ వ్యాధి, తనబంధంలో దిక్కిన వారిని ఆరోజుకారోజు మృత్యువుకు ఆనమ్మని చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసిక క్రమ లకు యిచ్చగించకుండుట, వదుములో నొప్పి చూపు మాండ్యము, తొడల్లో తిమ్మరి, నరముల బలహీనతతో యీ వ్యాధి పొడచూపును. క్షేలక్షణములతో కూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించుకున్నచో, అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు నోరు యెండుట, దురదలు, కాళ్ళలో పగుళ్లు తూకంతుగ్గడం, శరీరమంతా పోట్లు, కీళ్ల నొప్పులు, కంటిపొరలు, క్షయ, గర్భలు, రాజ పుండ్లు, యిట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు మెన్నో సంభవింపవచ్చును.

"పీనస్ థారమ్" మాత్రము వాడి, అనేక వేల మంది తమబారం నుండి వివారణపొంది మృత్యు కరాశమునుండి రక్షింపబడిరి, "పీనస్ థారమ్" శాస్త్రీయ వర్తితులమీది, ప్రాచీన యూనానియై డ్య విధానప్రకారం అమూల్య ఓషధుల కాకవద్దాముల, స్వాభావిక జింముల సారముతో తయారైనవి. "అమిత దాహం తగ్గి.... వయమారు మూత్రవిసర్జనచేయు అవసరము. 2 రోజు 3 రోజులలోనే మీకు బాలాబాగము వివారణగును కొద్ది రోజులలోనే మీకు పగావికివైగా వ్యస్తత చేకూడినట్లనిపించును "పీనస్ థారమ్" కొద్ది వ్యయముతో, సుఖముగా, తేలికగా నేవించి వచ్చును. దీనికి ప్రత్యేకవర్ధ్యము లేదు నిరాహారి ముతో మండే అవసరంలేదు. రోగులు పుష్టికరిమైన ఆహారము తినేందుకై రోగులు యిదివరకటికంటే యిక్కువరకాల ఆహారవద్ధ్యములు తీసికొనవచ్చును వివరములు గల ఇంగ్లీషు కరనత్రములు అడిగినచో ఉచితముగా పంపబడును ధర: 50 మాత్రం వీచా దు. 6-75 ప్యాకింగు పోస్టేజీ ఉచితము.

లభించు స్థలము: Venus Research Laboratory (A.P.W.) P. O. Box No. 587, Calcutta

RATNAM'S 'N' OIL
 వేవించిన పూర్తి సంతోష సౌఖ్యము అనుభవించగలరు. 1 పీసా రూ. 11-4-0.
 ఎద్యాస్సుతో బాబు వ్రాయండి.
 డాక్టర్. రత్నం నన్స్,
 మలక పేట బిల్డింగ్స్, హైదరాబాదు -